

မှီဝန်း ကြည်မြတ် စာပေဓိညာဉ်လိပ်ဖြာများ

၏

အာရုဏ်သစ်များ

သိပ္ပံမောင်

အိတ်ဂျီဝဲလ်

ပိမိုးနင်း

မဟာသွေ

မိုးဝင်းရ

ဒီးဒုတ်ဦးဘချို

မင်းသုဝဏ်

တက်တိုး

လေန

စာရေးသူထံမှ

(၁)

ယနေ့ မြန်မာစာပေ ရေစီးကြောင်းသည် ပဒေသရာဇ် ခေတ်စာပေ တွင် မြစ်ဖျားခံ၍ စီးဆင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ကိုလိုနီခေတ်အတွင်း ရှင်သန်ကြီးပြင်းခဲ့ကြရသော စာပေပညာရှင်ကြီးများ သည် ပဒေသရာဇ် ခေတ် စာပေယဉ်ကျေးမှု၏ အငွေ့အသက်များ နှင့် မိမိတို့ ၏ စာပေဘဝ ကို ပြုစုပျိုးထောင်ရင်း "ခေတ်ဆန်းစာပေ" နှင့် "စာပေသစ်" ကို အမွေ ပေးရစ်ခဲ့ကြပေသည်။ ။

လွတ်လပ်ရေးခေတ်လွန် ဆယ်စုနှစ်ကျော်ကာလများ တွင် စာပေနှင့် ထိတွေ့ခဲ့ကြရသည့် ကျွန်တော်တို့ ကား ခေတ်ဆန်းစာပေနှင့် စာပေသစ် ကို အမွေပေးရစ်ခဲ့ကြသော စာပေပညာရှင်ကြီးများ ၏ စာပေထီးရိပ် အောက်တွင် စာပေလူသား မြောက်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ကြပေသည်။ ။ ထိုမှ တစ်ဆင့် "စာပေရသ" နှင့် "အတွေးအခေါ်ရသ" များ စိမ့်ဝင်စီးဆင်းနေ သော ခေတ်ဆန်းစာပေနှင့် စာပေသစ်ကို ဆန်းစစ်လေ့လာရင်း စာပေ ရေစီးကြောင်းတစ်လျှောက် စီးမျှော်ခဲ့ကြရပြန်သည်။ ။ ယင်းသို့ စီးမျှော် ကူးခတ်ရင်းကပင် ရသစာပေအသွင်ဖြင့် ဝတ္ထု၊ ကဗျာ၊ ဆောင်းပါးများ ဖွဲ့နွဲ့ရေးသားခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

ကျွန်တော်၏ စာပေသက်တမ်း နှစ် (၄၀) အတွင်း ကျွန်တော့်အပေါ်တွင် စာပေအရ ဩဇာသက်ရောက်ခဲ့ကြသော စာပေပညာရှင်အချို့ရှိခဲ့ကြပေသည်။ ။ အများစုသည် ကျွန်တော် လူ့လောကသို့ မရောက်မီကပင် ကွယ်လွန်ခဲ့ကြပြီ။ အချို့သည် ကျွန်တော်စာရေးစကာလ ၁၉၆၆ ခုနှစ်ကပင် ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားကြပြီ။ အချို့ကား လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ်အတွင်းက ဘဝနေဝင်သွားခဲ့ကြပြီ။ သက်ရှိထင်ရှား ကျန်ရစ်သူ စာပေပညာရှင်အချို့မှာ လည်း ဇရာ၏ ရိုက်ပုတ်မှုဒဏ်ကြောင့် တစ်သက်လုံး မြတ်နိုးစွာ စွဲကိုင်ခဲ့သော ကလောင်တံကို အနားပေးလိုက်ရရှာပြီ။

ကျွန်တော်သည် ခေတ်အဆက်ဆက် စာပေပညာရှင်အချို့၏ စာပေဘဝ ဖြတ်သန်းမှုထဲမှ လက်လှမ်းမီရာအချို့ကို တန်ဖိုးထားလေ့လာရင်း ဆရာဆရာကြီးများ ၏ ကြီးမြတ်သော စာပေဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပူဇော်လိုစိတ်နှင့်အတူ ဆရာဆရာကြီးများ ၏ မြန်မာစာပေအပေါ် ကျေးဇူးတရားကြီးမားခဲ့ပုံများကို နှောင်းလူငယ်များ ဆင်ခြင်လက်ခံတတ်ကြစေလိုသည့် "စာပေစေတနာ" ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ။ ဤစေတနာဖြင့်ပင် စာပေဆောင်းပါးများကို စာနယ်ဇင်း စာမျက်နှာများ ပေါ်တွင် အခါအားလျော်စွာ ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

ယခု စာရှုသူ၏ လက်ဝယ်သို့ရောက်ရှိနေသော "စာပေဝိညာဉ်လိပ်ပြာများ ၏ အရုဏ်သစ်များ" စာအုပ်သည် နဝဒေး ရသစုံမဂ္ဂဇင်း၊ ရုပ်ရှင်အောင်လံ မဂ္ဂဇင်း၊ သွေးသောက်မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျီအီးစီရသစုံ မဂ္ဂဇင်း၊ မြင်ကွင်းစုံ မဂ္ဂဇင်း၊ မူခင်းစုံ မဂ္ဂဇင်း၊ မိုး ဂျာနယ်၊ ရွှေပြည်

တန်ဂျာနယ်၊ ဖတ်စရာဂျာနယ်နှင့် ဟာသဂျာနယ်တို့ တွင် ကျွန်တော်ရေးသားခဲ့သော စာပေဆောင်းပါးများ ထဲမှ အချို့ကို ရွေးချယ်၍ စုစည်းတင်ဆက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

(၃)

ဤစာအုပ်တွင် ပါဝင်သော ကွယ်လွန်သူ စာပေပညာရှင်ကြီးများ နှင့် ဇရာခံတွင်းဝမှ သက်ရှိထင်ရှားရှိဆဲ စာပေပညာရှင်အချို့၏ တန်ဖိုးဖြတ်၍ မရစကောင်းသော စာပေဘဝဖြတ်သန်းမှုများ သည် အနာဂတ်မြန်မာစာပေ မိုးကောင်းကင်အောက်တွင် အခွန်ရှည်စွာ လင်းလက်တောက်ပနေဦးမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ။

အဆိုပါ စာပေပညာရှင်ကြီးများ ၏ စာပေဝိညာဉ်များ နှင့် စာပေလိပ်ပြာများ ၏ တောင်ပံရိုက်ခတ်သံများ သည် စာပေမျိုးဆက်လူငယ်များ ၏ ‘အရုဏ်သစ်’ များ အတွက် ထုထည်ကြီးမား၍ စွမ်းအင်ထက်မြက်သော "ခွန်အားများ" ပင် ဖြစ်သည် ဟု အလေးအနက် ယုံကြည်မိပေသည်။ ။

စာရေးသူ၏ စာပေသက်တမ်း နှစ် (၄၀) မြောက်အထိမ်းအမှတ်
မှော်ဝန်းကြည်မြတ်

ကျေးဇူးစကား

ဤစာအုပ်ပါ စာပေဆောင်းပါးများကို အခါအားလျော်စွာ ထည့်သွင်း
ဖော်ပြပေးခဲ့ကြသော ရုပ်ရှင်အောင်လံမဂ္ဂဇင်း၊ မှုခင်းစုံမဂ္ဂဇင်း၊
မြင်ကွင်းစုံမဂ္ဂဇင်း၊ နပဒေရသစုံစာပေမဂ္ဂဇင်း၊ ရုပ်ရှင်အမြဲတေမဂ္ဂဇင်း
၊ ဂျီအီးစီ ရသစုံမဂ္ဂဇင်း၊ သွေးသောက်မဂ္ဂဇင်း၊ ပန်းအလင်္ကာမဂ္ဂဇင်းနှင့်
မိုးဂျာနယ်၊ ရွှေပြည်တန်ဂျာနယ်၊ ဟာသဂျာနယ်၊ ဖတ်စရာဂျာနယ်များမှ
အယ်ဒီတာများကိုလည်းကောင်း၊ ထိုဆောင်းပါးများကို စာအုပ်အဖြစ် စု
စည်းထုတ်ဝေပေးသော ဖြူပြာစာပေတိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အခြား
ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူများကိုလည်းကောင်း အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်

။

စာရေးသူ

အဝေးရောက်မင်း ဦးအောင်ကြီးနှင့် သိပ္ပံမောင်ဝတို့၏
နန်းတွင်းရေး စကားစမြည်

အဝေးရောက်မင်း
ဦးအောင်ကြီးနှင့်သိပ္ပံမောင်ဝတို့၏
နန်းတွင်းရေး စကားစမြည်

(၁)

ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝ (ခရစ်နှစ် ၁၈၉၉-၁၉၄၂) သည် ထင်ရှားသော စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သာမက ခေတ်စမ်းစာပေ၏ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပေသည်။ ။ ကလောင်အမည် ၁၉-ခုဖြင့် စာမျိုးစုံရေးသားခဲ့ရာ "မောင်လူအေး" နှင့် "သိပ္ပံကျောင်းသား မောင်မြသွင်" အ

မည်များ သည် ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝ၏ လူသိများ သော ကလောင်အမည်များ ဖြစ်ကြပေသည်။ ။

ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝသည် ဝတ္ထုထက် ဆောင်းပါးဘက်တွင် ရေးအား သန်ခဲ့သည့်အလျောက် ဆောင်းပါးပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရေးသားခဲ့သူဖြစ်သည်။ ။ အဆိုပါ ဆောင်းပါးများ ထဲတွင် စာပေဂီတ အနုပညာဆောင်းပါးများ ၊ သမိုင်းဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ ၊ စာပေဝေဖန်ရေး ဆောင်းပါးများ ၊ မှတ်တမ်းများ အပြင် သုတေသန ဆောင်းပါးများ ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ။

ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝသည် ဗြိတိန်နိုင်ငံ အောက်စ်ဖို့ တက္ကသိုလ် ပညာတော်သင်အဖြစ်မှ ပြန်လည်ရောက်ရှိ လာပြီးနောက် ဗြိတိသျှအစိုးရ၏ အရာထမ်းဘဝဖြင့် နိုင်ငံအဝန်းလှည့်လည် သွားလာ၍ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း ၁၉၃၉ - ခုနှစ်က ရွှေဘိုမြို့၌ ရောက်ရှိနေခဲ့ပေသည်။ ။ ထိုစဉ်က ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝသည် ရွှေဘိုမြို့တွင် စံနေသော မြန်မာပညာရှိ စာဆိုတော် အဝေးရောက်မင်း ဦးအောင်ကြီး (၈၇) နှစ်ခန့် တွေ့ဆုံခွင့်ရရှိခဲ့ပေသည်။ ။ သုတေသနဘက်တွင် ဝင်စားသော ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝသည် အဝေးရောက်မင်းကြီးအား မကြာခဏ တွေ့ဆုံဂါရဝပြုပြီး မြန်မာဘုရင်ခေတ် နန်းတွင်းအခြေအနေများကို မေးမြန်းမှတ်သားခဲ့ပေသည်။ ။

မြန်မာစာပေသမိုင်းတွင် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခန်းများကို အစောဆုံးစတင်ခဲ့သူ စာရေးဆရာနှစ်ဦးရှိခဲ့ရာ တစ်ဦးမှာ စာရေးဆရာကြီး မဟာဆွေဖြစ်၍ ကျန်တစ်ဦးမှာ ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝ ဖြစ်ပေသည်။ ။ (ဆရာကြီး မဟာဆွေသည် ဆရာသိပ္ပံ မောင်ဝထက် ၇နှစ်ခန့်စောပြီး ရွှေဘိုခရိုင်၊ ဝက်လက်မြို့အနီးတွင် နေထိုင်လျက်ရှိသော မင်းတုန်းမင်းကြီး၏ ရတနာပုံသတင်းစာအယ်ဒီတာ "ဘိုးဝဇီရ" ကို တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့ခြင်းဖြ

စ်သည် ။ (စကားချပ်)

အဝေးရောက်မင်း ဦးအောင်ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခွင့်ရသူ စာပေ
ဂီတအနုပညာရှင်များ ထဲတွင် ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝသည် ရွှေပြည် ဦးဘတ
င်၊ ဒီးဒုတ်ဦးဘချို၊ အမျိုးသားပညာဝန် ဦးဖိုးကျား၊ မြန်မာ့အလင်းသတ
င်းစာဆရာ ဦးစိန်း၊ ဦးခင်ဇော်၊ ဒေါ်ဒဂုန်ခင်ခင်လေး၊ အလင်္ကာကျော်စွာ
ဒေါ်စောမြအေးကြည်၊ ရကန်ဦးတင်၊ အလင်္ကာကျော်စွာ စောင်းဆရာငြိ
မ်း၊ အဆိုတော် ဒေါ်ဒေလီညွန့်၊ ဒေါ်စိန်ပါတီ၊ ရွှေဘိုတင်မောင် (ရုပ်သေး)
တို့ နည်းတူ ကံထူးသူတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ပေသည် ။

ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝကား ကာလပျက်ချိန် ၁၉၄၂ - ၄၅ ခုနှစ်၌ သားမယား
တို့ နှင့်အတူ မြန်မာပြည်အထက်ပိုင်းသို့ ရောက်ရှိသွားစဉ် ဇွန်လ ၆-ရ
က်နေ့ နံနက်လင်းအားကြီးချိန်၌ ရွှေဘိုခရိုင် ကန့်ဘလူမြို့အနီး "ဂါးဒါး
ဆည်ကြီးရွာ" တွင် လူဆိုးဓားပြများ ၏ လက်ချက်ဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့ရရှာ
ပေသည် ။ ကွယ်လွန်ချိန်၌ ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝမှာ အသက် (၄၃) နှစ်အရွ
ယ်သာ ရှိပေသေးသည် ။

ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝသည် ရွှေဘိုမြို့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ်အ
တွင်း အဝေးရောက်မင်း ဦးအောင်ကြီးနှင့် မကြာခဏ တွေ့ဆုံခွင့်ရရှိခဲ့
ရာ ယခုဖော်ပြမည့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခန်းသည် ၁၉၃၉-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ
၁၇-ရက်နေ့က သူ၏ နေအိမ်၌ တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ။

(၂)

အဝေးရောက်မင်း ဦးအောင်ကြီးနှင့် ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝတို့ ၏ ကျေး

ဇူးကား ကြီးမားလှပေသည်။ အဆိုပါ ဆရာနှစ်ဆူ၏ ကျေးဇူးကြောင့် မင်းတုန်းမင်းကြီးနှင့် သီပေါမင်းတို့ ခေတ် နန်းတွင်းအရှုပ်အထွေး တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို နှောင်းလူတို့ သိတန်သလောက် သိခွင့်ရခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝသည် ယင်းတွေ့ဆုံမေးမြန်းချက် မှတ်တမ်းများကို "ခေတ်စမ်းရာဇဝင်ရေးများ" စာအုပ်တွင် အကျယ်တဝင့် ဖော်ပြခဲ့သည်။ ။ ထိုစာအုပ်ကို ၁၉၅၅-ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝ၏ မှတ်တမ်းအရ အဝေးရောက်မင်းကြီး၏ ဥပဓိရုပ်ပုံလွှာကို..

"အဝေးရောက်မင်းကြီးသည် ခေါင်းပေါင်းဖော့လုံး၊ ပုဆိုးတောင်ရှည် ဝတ်ဆင်ထားပြီး အရပ်မှာ မပုမမြင့်၊ ကိုယ်ခန္ဓာ မဝိန်မဝ၊ အရွယ်တော်ဖြစ်ကြောင်း၊ အသက်ကြီးသဖြင့် ခါးအနည်းငယ်ကိုင်းသောကြောင့် တောင်ဝှေးကို အားပြုရကြောင်း၊ အသားညိုပြီး နဖူးရေတွန့်ကြောင်း၊ မျက်နှာတွင် မှ ၊ အနည်းငယ်ရှိပြီး ရှေ့သွားများ မကျိုးသေး၊ သွားအချို့ကျိုးပြီး မျက်စိအနည်းငယ်မှုန်နေသောကြောင့် မျက်မှန်တပ်ထားရကြောင်း၊ နှုတ်ခမ်းမွေးဖြူပြီး စကားပြောရာတွင် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ပြောဆိုတတ်ကြောင်း၊ ကြည်ညိုဖွယ်အသွင်ဆောင်သော ဥပဓိရုပ်ရှိကြောင်း" သိခွင့်ရခဲ့သည်။ ။

အဝေးရောက်မင်းကြီးနှင့် တွေ့ဆုံခန်းမှတ်တမ်းရေးသားရာတွင် ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝသည် သူ့ကိုယ်သူ "မောင်လူအေး" ဟု နာမ်စားသုံးထားပြီး အဝေးရောက်မင်းကြီးကိုမူ "ဘိုးဘိုး" ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ။

(အရှေ့ပိုင်းတွင် ဤတွေ့ဆုံခန်းအတွက် နိဒါန်းချီထားပြီး) မှတ်တမ်း

တစ်နေရာတွင် ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝက...

"သည် တစ်ခါတော့ သီပေါမင်းတရား နန်းတက်ရတဲ့ အကြောင်းကို မေးချင်တာပါပဲ ဘိုးဘိုးရဲ့ "

"သိချင်ရင် ပြောရတာပဲ၊ စင်စစ်တော့ အလယ်နန်းမတော် ဆင်ဖြူမ ရှင်နဲ့ ကင်းဝန်မင်းကြီးတို့ ကြံစည်ပြီး သီပေါမင်းသားကို ဘုရင်မြှောက် လိုက်ကြတာပါပဲ"

"သူတို့ ဘယ်လိုကြံစည်တဲ့ အကြောင်း ဘိုးဘိုး ကောင်းကောင်း သိမှာ ပဲနော်"

"သိပြီလား၊ ဘိုးဘိုးက ကင်းဝန်မင်းကြီးရဲ့ တပည့်အရင်းကပဲ၊ သည် လိုကိုး၊ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး နတ်ရွာစံတော့ မြေနန်းတော်မှာ ဝန်ကြီးလေးပါးနဲ့ ဆင်ဖြူမရှင်တို့ ဘုရင်ရွေးကြတယ်"

"ဝန်ကြီးလေးပါးဟာ ဘယ်သူတွေလဲ ဘိုးဘိုး"

"နားထောင်၊ ရေနံချောင်းမင်းကြီး ဦးရွှေစိုး၊ ခန်းပတ်မင်းကြီး ဦးရွှေ မောင်၊ မကွေးမင်းကြီး ဦးလှိုင် (သူ့ကို) ယောမင်းကြီးလို့ လည်း ခေါ်ကြ တယ်၊ နောက်ပြီး ကင်းဝန်မင်းကြီး ဦးကောင်း၊ အဲဒီဝန်ကြီး လေးပါးပါပဲ ၊ ဘုရင်ကို ရွေးကြတဲ့ နေရာမှာ ဘယ်သူမှ မပါဘူး၊ ဝန်ကြီးလေးပါးနဲ့ ဆင်ဖြူမရှင်သာ ပါတယ်၊ ဝန်ကြီးတွေနောက်က စာရေးတစ်ယောက်စီသာ လိုက်ပါကြရတယ်။ ဘိုးဘိုးကတော့ ကင်းဝန်မင်းကြီးနဲ့ အတူ ပါသွားတယ်"

"ဘုရင်ရွေးတဲ့ နေရာမှာ ဘယ်မင်းသားတွေကို စဉ်းစားကြပါသလဲ"

"သုံးဆယ်မင်းသား၊ မက္ခရာမင်းသား၊ သာဂရမင်းသား၊ ညောင်အုပ် မင်းသား၊ ညောင်ရမ်းမင်းသား၊ သီပေါမင်းသား အဲဒါပါပဲ၊ တခြားမင်း

သားတွေကိုတော့ မစဉ်းစားကြဘူး"

"ရွေးကောက်ပုံကို တစ်ဆိတ်ပြောစမ်းပါဦး"

"ဝန်ကြီးလေးပါးနဲ့ မိဖုရားကြီးတို့ မြေနန်းမှာ အရောက်ညီကြတော့ သူတို့ အသီးသီး သဘောတူတဲ့ မင်းသားရဲ့ အမည်ကို စက္ကူမှာ ရေးကြရတယ်။ ရေးကြပြီးတော့ ၁၂ ရာသီ ရွှေဖလားကြီးထဲမှာ ထည့်ကြတယ်။ အဲသည် လို ထည့်ပြီးတော့မှ အားလုံးရဲ့ ရှေ့မှာ တစ်ခုစီ ဖတ်ရတယ်။ ရေနံချောင်းမင်းကြီး ဦးရွှေစိုးက သုံးဆယ်မင်းသားကို သဘောတူတယ်။ မကွေးမင်းကြီး ဦးလှိုင်က မကွာရာမင်းသားကို သဘောတူတယ်။ ခန်းပတ်မင်းကြီး ဦးရွှေမောင်က ညောင်ရမ်းမင်းသားကို သဘောတူတယ်။ ကင်းဝန်မင်းကြီး ဦးရွှေမောင်က ညောင်ရမ်းမင်းသားကို သဘောတူတယ်။ ကင်းဝန်မင်းကြီး ဦးကောင်းနဲ့ မိဖုရားကြီးကတော့ သီပေါမင်းသားကို သဘောတူကြတယ်။ သည် တော့ကာ မဲအများ ဆုံးရတဲ့ သီပေါမင်းသားဟာ ဘုရင်ဖြစ်သွားတာပေါ့။ သည် လို မရွေးခင်ကတည်းက ကင်းဝန်မင်းကြီးနဲ့ မိဖုရားကြီးတို့ ဟာ ကျိတ်ထားပြီးသားပဲ"

"သီပေါမင်းသားဟာ အခု ဘိုးဘိုးပြောတဲ့ မင်းသားတွေထဲမှာ အငယ်ဆုံးဆို မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်၊ အငယ်ဆုံးပေါ့။ သည် အခါက အသက် (၁၉) နှစ် (၂၀) လောက်ပဲရှိဦးမယ်၊ ရှင်လူကတောင် မထွက်သေးဘူး၊ လွှတ်တော်အနားမှာ တည်ထားတဲ့ မှန်ကျောင်းမှာ ရှင်သာမဏေကလေး ရှိသေးတယ်၊ ဘုရင်မြှောက်တယ်လို့ လဲ ကြားရော ရှင်လူကလည်း ထွက်ပါရော။ ဆင်ဖြူမရှင်ရဲ့ သမီးအလတ် စုဖုရားကိုလည်း သူ့အဆောင်တော်ထဲ ထားလိုက်တော့တာပဲ။ အရင်ဘိုးဘိုးပြောတဲ့ အတိုင်း သူတို့ နှစ်ပါးဟာ အထက်ကတည်းက အဆက်ဖြစ်နေကြတာကလား"

"သီပေါမင်းသားကို ဘုရင်ခန့်လိုက်တာ နန်းတွင်းသူ၊ နန်းတွင်းသားတွေ တိုင်းသူပြည်သားတွေ ကျေနပ်ကြရဲ့ လား"

"ဘယ်ကျေနပ်မတုံး၊ သီပေါမင်းကို ဘုရင်မြှောက်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ညောင်အုပ်နဲ့ ညောင်ရမ်းမင်းသားတို့ ဟာ ကင်းဝန်မင်းကြီးနဲ့ ဆင်ဖြူမရှင်တို့ ရဲ့ အကြံကို သိကြတော့တာပဲ။ သူတို့သည် လိုနေကြရင် ဒုက္ခရောက်ရတော့မယ်ဆိုတာ ရိပ်မိတာနဲ့ အင်္ဂလိပ်သံအမတ် အရေးပိုင် "စလေဒင်" ဆီ ဝင်ကြတော့တာပါ"

"သည် တော့ သည် မင်းသားနှစ်ပါးကို လိုက်မဖမ်းဘူးလား"

"သံအမတ်ရဲ့ ဝင်းထဲ ဝင်ဖမ်းလို့ ဘယ်ဖြစ်မတုံး၊ ရန္တပို စာချုပ်က ရှိနေတာကိုး၊ နို့ပေမယ့် စလေဒင်ဆီမှာ သွားတောင်းကြတယ်၊ စလေဒင်က မပေးနိုင်ဘူးလို့ ငြင်းလိုက်တာပေါ့။ သည် တော့ ကင်းဝန်မင်းကြီးတို့က စလေဒင်ကို "ခင်ဗျားမပေးချင်ရင်နေ၊ နို့ပေမယ့် သူတို့ ကိုတော့ မန္တလေးမှာ မထားပါနဲ့ " လို့ ပြောတယ်။ စလေဒင်ကလည်း 'ကောင်းပြီ၊ မန္တလေးမှာ မထားနဲ့ ဆိုရင် အင်္ဂလိပ်ပိုင် အောက်နယ်ကို မနက်ဖြန်ပဲ သင်္ဘောနဲ့ ပို့လိုက်မယ်" လို့ ပြန်ပြီး ပြောလိုက်တယ်"

"စလေဒင်သာ မကယ်လို့ မင်းသားနှစ်ပါးကို ပြန်အပ်လိုက်ရင်တော့ သတ်လိုက်ကြမှာ ပဲ ထင်တယ်"

"သတ်မှာ ကတော့ သေချာပေါ့။ နောက်တစ်နေ့ စလေဒင် ဝင်းကနေပြီး ဧရာဝတီမြစ် ဂေါ်ဝန်ဆိပ်ကို မင်းသားနှစ်ပါးကို ပို့တဲ့ အခါမှာ ညောင်ရမ်းရဲ့ ဘက်တော်သားတွေက လုယူပြီး ညောင်ရမ်းမင်းသားကို နမ်းတင်မယ်လို့ ကြံသေးတယ်။ သည် အကြံကို ကင်းဝန်မင်းကြီးက သိပါရော။ သိတော့ တောင်ထားဝယ်၊ မြောက်ထားဝယ်၊ တောင်မရဘင်၊ မြောက်မရဘင်၊ တောင်တစ်ရာ့ငါးဆယ်၊ မြောက်တစ်ရာ့ငါးဆယ် အဲသ

ညီ အတွင်း ခြောက်စို့ကိုယ်ရံတော် သေနတ်ကိုင်တပ်သားတွေနဲ့ စလေဒင် ရဲ့ ဝင်းကို ဝိုင်းထားတာပေါ့။ အဲသည် လို ဝိုင်းထားပြီးတော့မှ မင်းသား နှစ်ပါးကို ကိုယ်ရံတော်တပ်သားတွေကညှပ်ပြီး ဂေါ်ဝီနီဆိပ်အထိ ခေါ်သွားကြတယ်။ ကင်းဝန်မင်းကြီးဟာ အင်မတန် ဉာဏ်ပိုင်တာပဲ။"

"တခြားမင်းသားတွေကိုတော့ ဘယ်လိုသုတ်သင်ပစ်သလဲ ဘိုးဘိုး။"

"မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးကို အဖူးအမြော်ဝင်ရမယ်လို့ မင်းသားတွေ ဆီ အမိန့်ထုတ်တာပေါ့။ မင်းသားတွေ နန်းတော်ထဲ ဝင်လာကြတော့ အားလုံးကိုဖမ်းပြီး မြောက်ဥယျာဉ်မှာ ထားတယ်။ မြောက်ဥယျာဉ်ကမှ သုံးပါးတစ်တွဲ လေးပါးတစ်တွဲ ထောင်ထဲသွင်းတယ်။ ထောင်ထဲရောက် တော့မှ "အဝှန်းမောင်မြို့' က လည်ပင်းကို ဝါးရင်းတုတ်နဲ့ ရိုက်သတ်တယ်။ အလောင်းတွေကို အနက် ၁၅တောင်၊ အကျယ် ၇-တောင်ရှိတဲ့ တွင်းကြီးထဲကို ပစ်ချလိုက်တာပါပဲ။"

"အင်း.. ဟုတ်တယ်၊ ထောင်ထဲမှာ ပဲပေါ့။"

"ထောင်ဟာ ဘယ်နေရာမှာ လဲ ဘိုးဘိုး။"

"အခု ဂါတ်ဝိုင်းလုပ်ထားတဲ့ နေရာဟာ အရင်က ထောင်နေရာပေါ့။"

"အခုနေ တွင်းကြီးနေရာမှာ တူးကြည့်ရင် အရိုးတွေကို တွေ့မှာ ပဲထင်တယ်။"

"ဘယ်တွေ့လိမ့်မတုံး၊ မင်းသားတွေကို သတ်ပြီးတဲ့ နောက် ခြောက် လလောက်ကြာတော့ မိုးခေါင်ပါရော၊ ပညာရှိတွေကိုမေးတဲ့ အခါ မဟာ ဆီ မဟာသွေးတွေ မြေကျလို့ မိုးခေါင်တယ်ဟောတာနဲ့ မင်းသားတွေရဲ့ အရိုးတွေကို တူးဖော်ပြီး ဧရာဝတီမြစ်ထဲမှာ ချတယ်။"

"အပါးတော်မြဝန်ဦးစံရွှေရေးတဲ့ (ဂီရိမဟာ ဆောင်းပါးရတနာ)ဆို

တဲ့ စာအုပ်ထဲမှာ မင်းသားတွေကို သတ်တဲ့ အကြောင်း သီပေါမင်းတရား မသိဘူးလို့ ပါတယ်။ ဟုတ်သလား ဘိုးဘိုး"

"သည် အတိုင်း မှန်တယ်။ မင်းတရားကြီး မှာ တော်မူလို့ ဘိုးဘိုးရတနာဂီရိကို လိုက်သွားပြီး ခစားနေတဲ့ အခါမှာ စကားစပ်မိလို့ မေးတော့ ‘သည် အကြောင်းတွေကို ငါမသိရပါဘူးကွယ်’ လို့ မင်းတရားကြီး အမိန့်ရှိတော်မူတာကို ဘိုးဘိုး ဆတ်ဆတ် ကြားရတယ်။ မင်းတရားကြီး အမိန့်ရှိတော်မူတဲ့ အတိုင်းလည်း မှန်တာပဲ။ သည် အရေးတွေကို မင်းတရားကြီးကို အသိပေးမှာ မဟုတ်ဘူး "

"သည် အရေးမှာ ဘယ်သူတွေ ဆောင်ရွက်ကြသလဲ"

"ရနောင်မင်းသားဘွဲ့ခံတဲ့ မောင်တုတ်ဟာ သည် အရေးမှာ သူခေါင်းဆောင်ပေါ့"

"တလောက သူရိယမဂ္ဂဇင်းထဲမှာ သူ့အကြောင်းကို ဖတ်လိုက်ရတယ်။ တော်တော်ဆိုးတယ် ဘိုးဘိုး"

"ဆိုးတဲ့ ဘဝမှာ တော့ မပြောနဲ့ တော့"

"သူ့အဆက်အသွယ်အကြောင်း သိချင်ပါတယ်"

"မောင်တုတ်ဟာ မြောက်ထားဝယ် ဗိုလ်ဦးမောင်ကလေးရဲ့ သားပေါ့ ၊ သူ့ညီကတော့ ‘မောင်ပြောင်း’ တဲ့ ၊ သူ့အမေကတော့ သီပေါမင်းတရား မိဖုရားခေါင်ကြီးရဲ့ နို့ထိန်းကလေး၊ မောင်တုတ်နဲ့ မိဖုရားကြီးဟာ နို့စို့ဖက်ပေါ့။ သည် တော့ သီပေါမင်း ဘုရင်ဖြစ်လို့ စုဖုရား မိဖုရားခေါင်ကြီးဖြစ်လာတဲ့ အခါမှာ မောင်တုတ်တို့ လည်း သိပ်တန်ခိုးကြီးလာတာပဲ။ ဘုရင့်နောင် ကျော်ထင်နော်ရထာဘွဲ့ကိုတောင် ချီးမြှင့်ခံရတယ်။ အင်မတန် မြင့်မြတ်တဲ့ ဘွဲ့ကြီးပေါ့။ ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင်တစ်ပါးသာ သည် ဘွဲ့မျိုး

ကို ရဖူးတယ်။ အဲဒါပဲကြည့်တော့"

"သိပ်တန်ခိုးကြီးတာနဲ့ သိပ်ရမ်းတာပဲ ထင်ပါရဲ့ "

"မိဖုရားခေါင်ကြီးကိုယ်တိုင်က မြှောက်စားထားတော့ ထင်သလို နေတာပဲ လေ။ သေနတ်ဝန်ရာထူးကိုလည်း ကင်းဝန်မင်းကြီးဆီက ပြန်သိမ်းပြီး မောင်တုတ်ကို သေနတ်ဝန်ခန့်တယ်"

"ကင်းဝန်မင်းကြီး မကျေမနပ် မဖြစ်ဘူးလား"

"ဖြစ်တော့ ဖြစ်တာပေါ့။ သူလည်း ဘာတတ်နိုင်မလဲ၊ ငုံ့ခံနေရတော့တာပေါ့။ မိဖုရားခေါင်ကြီးက ‘ဘိုးဘိုးလည်း အသက်ကြီးပါပြီ၊ သေနတ်ဝန်ရာထူးနဲ့ မတော်တော့ဘူး၊ ဥပဒေပြု အမတ်ကြီးအဖြစ်နဲ့ အမှုတော်ထမ်းဖို့ ပဲ တော်တယ်’လို့ အမိန့်ရှိတော့ ဘာလုပ်ဝံ့တော့မှာ တုံး၊ မိဖုရားရဲ့ ဓားက အင်မတန်ထက်တာကလား"

"ကင်းဝန်မင်းကြီးလည်း အခက်ကြုံတော့တာပေါ့နော်၊ ရနောင်မင်းသားကတော့ ကင်းဝန်မင်းကြီးတို့ ထက်တောင် တန်ခိုးကြီးနေမှာ ပဲ"

"ဒါပေါ့၊ နန်းတော်တစ်ခုလုံးမှာ သူ့ကိုအကြောက်ရဆုံး၊ နို့ပေမယ့် သူလည်း ကြာကြာတော့ တန်ခိုးမကြီးပါဘူး။ သူ့အလှည့်လည်း ရောက်လာတာပါပဲ"

(ဤနေရာတွင် အဝေးရောက်မင်းကြီးက အသေးစိတ် ရှင်းပြထားသော်လည်း စာမျက်နှာကို ငဲ့ကွက်ပြီး အကျဉ်းချုပ်ကိုသာ ကောက်နုတ်ဖော်ပြပါမည်။)

သီပေါမင်းသား ဘုရင်ဖြစ်ပြီး မကြာမီ အစ်မတော် စုဖုရားကြီး၏ အပျိုတော် "ကနီခင်ခင်ကြီး ခေါ် ခိုင်းခင်ခင်" နှင့် ရည်ငံဖြစ်ကြပုံ၊ ရနောင်မောင်မောင်တုတ်က အောင်သွယ်တော်အဖြစ် ဆက်သွယ်ပေးပုံ၊ မကြာ

မိ ထိုသတင်းကို မိဖုရား စုဖုရားလတ် သိရှိသွားပြီး ကနီခင်ခင်တို့ ဆွေမျိုးတစ်စု ဘေးသင့်ကြပုံ၊ ကနီခင်ခင်အိမ်မှ သီပေါမင်းထံသို့ ဆက်သသည့် မေတ္တာစာ (တေးထပ်) တစ်စောင် တွေ့ရှိရာမှ အဆိုပါတေးထပ်ကို ရေးသားပေးသူမှာ "တောင်သမန်လယ်စား မောင်ဖေငယ်" ဖြစ်ကြောင်း သိရပြီး မောင်ဖေငယ်ကို မိဖုရားကြီး၏ အမိန့်ဖြင့် ဗန်းမော်ထောင်သို့ ပို့ပြီး အဆုံးစီရင်ခဲ့ပုံ စသည် တို့ ကို အကျယ်တဝင့်ရေးသားထားပြီး မောင်ဖေငယ်ရေးဖွဲ့သော "ဆမတန် ဖူးချင်လှသူမို့" အစချီတေးထပ်နှင့် "ချစ်ရသူ တင့်တင့်ကြောင့်" အစချီ တေးထပ်နှစ်ပုဒ်ကိုပါ ပူးတွဲဖော်ပြထားသည်။ ။

"ကနီခင်ခင်တို့ အရေးဟာ တော်တော်ရှုပ်ထွေးသွားမှာ ပဲနော်"

"ရှုပ်ထွေးသွားတာပေါ့၊ ခင်ခင်ကြီးတို့ ၊ မောင်ဖေငယ်တို့ တော့ ရာဇဝတ်သင့်လို့ သေကုန်ကြပြီ၊ ရနောင်မင်းသား မောင်မောင်တုတ်က ကျန်သေး၊ မောင်ဖေငယ်တို့ ကိစ္စ ပြီးတဲ့ နောက် မိဖုရားကြီးက ရေကြည်ရွာစား 'မိန်းမဆိုးငမီ' ကိုခေါ်ပြီး သီပေါမင်းတရားနဲ့ ကနီခင်ခင်တို့ ကို ဘယ်သူက ဆက်သွယ်ပေးသလဲလို့ တိတ်တိတ်မေးတော်မူတယ်၊ ငမီကလည်း သူသိတဲ့ အတိုင်း မောင်တုတ်က ဆက်သွယ်ပေးတဲ့ အကြောင်း လျှောက်လိုက်တာပေါ့၊ ငါနဲ့ နို့စို့ဖက် ငါ့ကိုမထောက်မျှော်ဘူးလို့ မိန့်တော်မူသတဲ့ "

"ချက်ချင်းသတ်ဖို့ အမိန့်မပေးဘူးလား"

"ချက်ချင်းတော့ အမိန့်မပေးဘူး၊ မောင်တုတ်ကလည်း နေပုံထိုင်ပုံ တွေဟာ ဘုရင်နဲ့ မခြားဘူး၊ သလွန်တော်နဲ့ မျက်နှာကြက်အောက်မှာ အိပ်၊ ပွဲတွေကို တခြံခြံခံ၊ သူဝင်းထဲမှာ ရာမဇာတ်ကို လေးငါးညတိတိ ခံတယ်၊ ရာမဇာတ်ဟာ လေးငါးည ဆက်ပြီးကမှ ပြီးတယ်၊ တစ်ညတော့

ပန်းချီတော်မှာ သီပေါမင်းတရားနဲ့ မိဖုရားကြီးတို့ စံစားနေကြတဲ့ အခါမှာ မောင်တုတ်အိမ်ဘက်ဆီက ဆိုင်းသံကိုကြားတော့ မင်းတရားက မေးတော်မူသတဲ့ ။ သည် တော့ မိဖုရားကြီးက မောင်တုတ်ရမ်းကားတဲ့ အကြောင်းတွေကို လျှောက်တင်လိုက်တာပေါ့။ သီပေါမင်းတရားက ‘သင်း.. တယ်မိုက်ပါလား’ လို့ မိန့်တော်မူသတဲ့ "

"မိဖုရားကြီးရဲ့ အကြံ အင်မတန်ကောင်းတာပဲ"

"ကောင်းပြီလား၊ နောက်တစ်နေ့ မနက် ညီလာခံကျတော့ မောင်တုတ် ပေါ်မလာဘူး၊ ဘယ်ပေါ်လာမလဲ၊ ညက ပွဲကြည့်လို့ အိပ်ပျက်တာကိုး ၊ သီပေါမင်းတရားနဲ့ မိဖုရားကြီး ထွက်တော်မူလာကြတဲ့ အခါမှာ မိဖုရားကြီးကပဲ ‘ရနောင်မင်းသားကို မမြင်ပါကလား’ လို့ မိန့်တော်မူတယ်။ အဲဒီလိုဆိုပြီးတဲ့ နောက် အဆောင်တော်ထဲ ပြန်ဝင်သွားကြတာပါပဲ။ အဲဒီလို အမိန့်ရှိတယ်ဆိုရင်ပဲ အချက်သိပြီးသား တိုင်းတာမင်းကြီးက ‘ရွှေလုံမြို့ဝန် မောင်ချက် မရှိဘူးလား’ လို့ မေးလိုက်တယ်။ မကြာခင်ကပဲ မောင်တုတ်ကို ခိုင်းခိုင်း ခိုင်းခိုင်းနဲ့ ရွှေလုံမြို့ဝန် မောင်ချက်က ဆွဲခေါ်ခဲ့တော့တာပဲ"

"ချက်ချင်း ဝဋ်လည်တာပဲ ထင်ပါရဲ့ "

"ဝဋ်လည်တာပေါ့၊ အဲဒီလိုခေါ်ခဲ့တော့ မောင်တုတ်က ‘နေပါဦး မြို့ဝန်ရဲ့ ၊ ကျုပ်မှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့ ဒီလိုခေါ်ခဲ့ရသလဲ’ လို့ မေးတယ်၊ ဒီတော့ ရွှေလုံမြို့ဝန် မောင်ချက်က ဘိုးဘိုးတို့ ရှေ့မှာ ပဲ ‘ဘာမေးနေရသေးလဲ’ ဆိုပြီး ပါးကိုနှစ်ချက်သုံးချက် ဘယ်ပြန် ညာပြန် ရိုက်လိုက်တာ တော်တော်နာသွားတယ်"

"ရွှေလုံမြို့ဝန်ကလည်း သူ့ကိုမုန်းနေတယ်ထင်ပါရဲ့ "

"ဟုတ်မှာ ပဲ၊ အဲဒီလို ပါးရိုက်ပြီးတော့ အဝှန်းမောင်မြို့လက်မှာ အပ်

လိုက်တယ်။ မောင်မြို့က ထောင်ထဲကိုခေါ်သွားတယ်။ ရွှေလုံမြို့ဝန် မောင်ချက်ကလည်း တခြားဘက်က လှည့်ပြီး ထောင်ထဲကို လိုက်သွားတယ် ။ ထောင်ထဲကိုရောက်တော့ ခြေချင်းခတ်ထားပြီး ပြန်လာခဲ့ကြတယ်။ ရွှေလုံမြို့ဝန်ပြန်အလာမှာ ‘တိုင်းတာဝန်ကြီး’ နဲ့ တွေ့တော့ တိုင်းတာဝန်ကြီးက မောင်တုတ်ကို ‘ဘယ်လိုထားခဲ့သလဲ’ လို့ မေးတယ် ။ ရွှေလုံမြို့ဝန်က ခြေချင်းခတ်ထားခဲ့တဲ့ အကြောင်း ပြန်ပြောတော့ တိုင်းတာဝန်ကြီးက ‘ဟိုက မိဖုရားကြီးစိတ်တော်ပြေလို့ လွှတ်စေ ဆိုရင် တော့ မောင်မင်း သေမယ့်သာ ပြင်ပေတော့လို့ ’ ပြောတော့မှ ရွှေလုံမြို့တော်ဝန်က ထောင်ထဲပြန်ဝင်ပြီး အဝန်းမောင်မြို့တို့ နဲ့ အဆုံးစီရင်လိုက်ကြတော့တာပဲ”

"မကြာခင် သူရိယမဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ ဖတ်ရတော့ ရနောင်မင်းသားမောင်တုတ်ဟာ ထောင်ထဲမှာ သူ့ကိုယ်သူ ကတ်ကြေးနဲ့ ထိုးသတ်လိုက်တယ်ဆိုပါကလား ဘိုးဘိုးရဲ့ "

"ဒါကတော့ လူကြားကောင်းအောင် ပြောတာ၊ ဒီအကြောင်းကို ဘိုးဘိုးကိုယ်တိုင် သိတယ်၊ ရွှေလုံမြို့ဝန်မောင်ချက်က မောင်တုတ်ကို ပါးရိုက်တာလည်း ဘိုးဘိုးရှေ့မှာ ပဲ၊ တိုင်းတာဝန်ကြီးက ရွှေလုံမြို့ဝန်ကို ‘မင်းသေပေတော့၊ သေပေတော့’ ဆိုတာလည်း ဘိုးဘိုးရှေ့မှာ ပဲ၊ အဝန်းမောင်မြို့ကိုယ်တိုင်ကလည်း သူတို့ မောင်တုတ်ကို အဆုံးစီရင်လိုက်တဲ့ အကြောင်း ဘိုးဘိုးကို ပြောပြတယ်၊ မောင်တုတ် သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေတယ်ဆိုတာ သိပေါမင်းတရားနဲ့ မိဖုရားကြီးတို့ ကို လျှောက်တင်ရကောင်းအောင် ပြောတာပါ။ ဒီအကြောင်းကိုတော့ ဘိုးဘိုးကောင်းကောင်း သိတယ်။ မောင်တုတ် သေပြီးတဲ့ နောက်မှ မောင်တုတ်ဟာ ထောင်ထဲမှာ သူ့ကိုယ်သူ အဆုံးစီရင်လိုက်ပါတယ်လို့ သိပေါမင်းတရားနဲ့ မိဘုရားကြီးတို့ ကို လျှောက်ထားကြတယ်၊ အဲဒါကြောင့် မောင်တုတ်ဟာ သူ့ကိုယ်သူ

အဆုံးစီရင်တယ်လို့ ရေးကြတာထင်ပါရဲ့ "

"စကားပြောလိုက်တာ ကောင်းပါရဲ့ ၊ ဘိုးဘိုးလည်း ညောင်းလှရော မယ်"

"အင်း.. ဟုတ်ပါရဲ့ ၊ ဟုတ်ပါရဲ့ ၊ နောင် ငါ့မြေးအားတော့ တွေ့ကြ သေးတာပ"

(ဤတွင် တစ်ခန်းရပ်ကြစို့)

"သိပ္ပံမောင်ဝ၊ ရွှေဘို၊ ၁၇.၈.၃၆"

ဟူ၍ ဖော်ပြထားသည် ။

(၃)

ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝကား စာပေတာဝန် ကျေပွန်ခဲ့သူ ဖြစ်ပေသည် ။
ကိုလိုနီခေတ် ပဋိညာဉ် အိုင်စီအက်စ် အရာထမ်းတစ်ဦးပင် ဖြစ်သော်လည်း သူ၏ စာပေများ သည် ကျွန်စော်နံသည့် စာပေမျိုး မဟုတ်ခဲ့ပေ။ ပြည်သူလူထု၏ ‘နားနှင့်မျက်စိ’ ကို ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သည့် သုတရသစာပေများ သာ ဖြစ်ခဲ့ပေသည် ။

ယခုကဲ့သို့ အဝေးရောက်မင်း ဦးအောင်ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းပြီး မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သော ‘ခေတ်စမ်းရာဇဝင်ရေးများ’ မှာ စာရေးဆရာတိုင်း ရေးသားနိုင်သော စာမျိုးမဟုတ်ပေ။ ရေးသားနိုင်စေဦးတော့ အဝေးရောက်မင်းကြီးကဲ့သို့သော မြန်မာဘုရင်ခေတ် နန်းတွင်းအရှုပ်အထွေးများကို ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံမေးမြန်းခွင့်မရလျှင်

ရေးသားနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ဤသို့ တွေ့ဆုံခွင့်ရသည့်တိုင်လည်း ဘယ်
လိုမေးခွန်းမျိုးကို မေးမြန်းလျှင် ဘယ်လိုအဖြေမျိုး ရနိုင်သည် ကို မိမိ၏
အသိအိမ်မှ မှန်းဆတွက်ချက်နိုင်ဦးမှ ဖြစ်ပေမည်။

မည်သို့ဆိုစေ...

ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝသည် ကြီးလေးသော စာပေတာဝန်တစ်ရပ်ကို သူ
ကိုယ်သူ အပ်နှင်းပြီး ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့သည် သာမက အ
ဝေးရောက်မင်းကြီးနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့သမျှ "မှတ်တမ်းစာစု" ကို ဖိုင်
တွဲကြားတွင် သိမ်းဆည်းထားဘဲ စာဖတ်သူများ အတွက် စာအုပ်အဖြစ်
စီပါ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခဲ့သူ စာပေသူရဲကောင်းတစ်ဦးအဖြစ် ကမ္ဘာလုံးတစ်ဝှမ်း
ကွန်း ရေးထိုးလိုက်ရပေသည် ။

စာကိုး

၁။ သိပ္ပံမောင်ဝ

‘ခေတ်စမ်းစာပေ အထွေထွေ’ စာအုပ်။

စံပယ်ဦး စာပေဖြန့်ချိရေး (၁၉၇၇ ခုနှစ်)

၂။ သိပ္ပံမောင်ဝ

"နန်းတွင်းရေးများ (၁) ဆောင်းပါး၊ စာမော်ကွန်း"

(၁၉၈၅-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ)
